UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Ut iudices sine quoquo suffragio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

1 Delinquens amat penam.
Obligatio naturalis ꝙ ſit in delictis: q2 ex conſenſu creatur.
Seruus in maleficijs obligatur etiam ciuiliter.
2 Emptor rerũ eccleſie: quãdo habeat regreſſum cõtra economũ vendentem quando venditio non tenuit.
3 Eiectus ab economo: quando poſſit ꝓ tali contractu q nõ tenuit habere regreſſum contra eccleſiã economo nõ exiſtente ſoluendo
4 Eccleſia ꝓ venditione rei factã prelato quando poſſit agere ꝯtra alienantem vel in rem vendicare. Et ſi agat contra vnũ ſibi preiudicet.
5 Verbum venditio, quando trahatur ad alios contractus.

Quia vero. Economi res eccleſiarũ in caſibus ꝓhibitis alienãtes pena .l. Leonis afficiunt, ꝛ emptor pretiũ amittit: ꝛ rẽ cum fructibus reddit. Itẽ donatarius rẽ cũ fructibus reddere cõpellitur. hoc dicit. ¶ Nota text.
1 ibi amatores periculi. ¶ † Nota ex hoc tex. ꝙ q delinquit amat penã, ꝛ ſic in delictis eſt cõſenſus, a q̃ creatur naturalis obliga-
a tio ad idẽ. ff. de poſthu. l. j. §. beſtias cũ ſua glo.ᵃ In gl. denique ibi, ꝛ not. i l. ſeruus. ff. de his q nõ. infra. Pro hoc. ff. de actio. ꝛ obliga. l. ſeruus ex delictis. lꝫ glo. in l. in ꝑſonã. ff. de regu. iur. videat velle qđ in dicta lege ſerui, ꝙ ſeruus obligetur ex delictis ciuiliter. quaſi innuat ꝙ in maleficijs naturalis obligatio nõ ieſt Inſtitu. de iure natu. gen. ꝛ ciui. §. ius autẽ gentium. Sed quod in maleficijs inſit naturalis obligatio, no. glo. ꝑ iſtũ text. ꝛ iſtam opinio. tenent docto. i l. ex hoc iure gentiũ. ff. de iuſtitia ꝛ iure ꝑ
2 Ly. in repeti. ſua circa finẽ. ¶ † Not. gl. ſꝫ qualiter in ſi. ¶ Sed contra iſtã glo. opp. ille, q contra legẽ contrahit, preſumitur eo ipſo i dolo: vt. C. de agri. ꝛ cenſi. l. quemadmodũ ibi vndecim, ꝛ in cap. qui ꝯ iura. ff. de regu. iur. lib. vj. emptor pſumitur eſſe in dolo, ergo nõ eſt i bona fide. Solue vt no. gl. xij. queſtiõe. ij. c. Vulteranę: vbi gloſſ. idẽ tenet, ꝛ hãc opinio. qđ emptor demum ita habet regreſſum ꝯ economum ſi eſt emptor bone fidei, tenet gl. in capi. ad audientiã. extra de reb. eccleſie non alie. ꝛ per Innoc. in cap. ſi qs. eodẽ tit. verſi. emptori in colum. x. Sed cõtrarium. no. x. queſtiõe capitu. ij. hoc iꝰ porrectũ. verſicu. ſi vero res Idẽ tenet Hoſtien. i dicto capi. ad audientiã vbi etiam ipſe tenet ꝙ etiã male fidei emptor habet regreſſum contra economũ. Hanc opin. tenet Pet. de Bel. in authen. q res. C. d ſacro ſan. eccle. Et pro iſta opin. facit tex. huius. l. §. q2 vero Leonis ꝛ ibi circumuentionẽ facere legibus: ꝛc. ꝛ ſic iſte tex. videt loqui i tẽpore ſcientie, ꝛ i i. §. ſi quis autẽ ibi, ſuam ſentiat malignitatem, ꝛ in §. ſi autẽ ibi: vt loquꝫ iuſte. Preterea, iſti tex. loquntur generaliter ꝛc. vt. l. prima. §. gñraliter. ff. d lega. preſtan. Reſtat ergo reſpondere ad cõtrariũ tenendo hãc opin. ¶ Sed reſponde quod dolus economi preponderat dolo emptoris: vt no. i auth. q res
3 iã dictas. C. de ſacro ſanctis. eccle. † Circa pdicta quero, pone ꝙ economus nõ eſt ſoluendo, an poterit emptor habere regreſſum ꝯ eccleſiam: Gl. in dicta auth. qui res. dicit quod ſic ita quod intelligit Pet. eſſe verũ, quãdo emptor ẽ bone fidei, alias imputet ſibi q2 ſibi caueri nõ fecit, ne ſi aliter diceremus ex ſuo dolo commodum reportaret: ꝛ de lega. primo. l. plane cũ ſimi. ꝛ idẽ canoniſte vident tenere in dicto cap. ad audientiã extra d rẽ. eccl. nõ
4 alie. ¶ † Quero hic dicitur: ꝙ quando prelatus vendit rẽ eccleſie eccleſia põt vendicare. Item poteſt agere cõtra alienantẽ: vt ſupra eodẽ. §. pen. ꝛ l. iubemꝰ. §. economus. C. de ſacro ſan. ecc. pone ꝙ eccleſia agit cõtra vnum iſtorum, an electio ſibi preiudicet q̃ ad alium: vel pone ꝙ exegit vnũ, an poterit contra alium agere, ꝛ ſi exegit poſſeſſorẽ, an teneat cedere actionẽ cõtra alienantẽ: Dic de iſtis ꝓ declaratione huius. §. vt not. gloſſ. in capit. admonemus. xij. queſtiõe. ij. ꝛ i. c. nulli. extra de reb. eccl. nõ alie.
5 ¶ † Vltimo nota ꝙ verbũ vendit, non trahitur ad alios contractus ꝑ quos dominiũ transfertur: quod intelligẽ eſſe verum hic ideo, q2 lꝫ tractetur de fauore eccleſie in prohibendo venditionem tamẽ tractamus de pena impoſita cõtra facienti. ꝛ ideo ſtricte accipitur verbũ venditio. Et ideo Imperator in. l. Leonis. loquẽs in contractũ venditionis, extendit ad alios cõtractus q2 de ſui natura verbũ venditio, ſtricte accipitur. ꝛ vide ꝙ dixi i. §. alienationis. s. eod.

ADDITIO.

a ¶ In gl. In nouis exemplaribus nõ reperitur hec glo. nec alia que ad propoſitũ facit, credo Bar. connexiue ſumpta occaſiõe ex not. hec de ſeruorum obligatione protuliſſe Alex. Loceus.

1 Hypotheca ſpecialis ꝙ non permittatur in rebus eccleſie, etiam neceſſitate imminente.
2 Eccleſia quomodo poſſit locupletari cum aliena iactura.
a Monachus non poteſt habere proprium.

Si autem creditor Creditor q pro eccleſia mutat pecuniã ſi pignori acceperit rẽ immobilẽ, regulariter a cõtractu cadit, ꝛ pecuniam perdit, ꝛ ꝯ eccleſiam nullus ſibi datur regreſſus: ſed tantum cõtra economũ: vel prelatũ. ꝯ aliũ ſi neceſſitas vel maxima vtilitas immineat. q̃ caſũ generalis ꝑmittitur hypotheca ſpeciali pignori prohibito hoc dicit. ¶ † Not. ex ſi. huius. §. ꝑ hãc con-
1 ſtitutionẽ. nõ permittitur ſpeciale pignus. etiã neceſſitate imminente. ꝙ not. propter id quod no. ſupra eodẽ. §. nos igitur. i ſta. Et circa predicta vide. ꝙ not. Pet. in auth. hoc ius porrectum. in primo contrario. C. de ſacro ſanc. eccle. ꝛ not. gl. ſ. quero. iſi. idẽ no. i §. ſi vero preter hec infra de alie. ꝛ emphyteu. licet i gl. l. iubemus, §. ſane. Per alle. videatur velle qđ equum ſit quod eccleſia reddat pecuniã. ſꝫ docto. tenent precedentẽ ꝛ iſtud teneas.
2 tis. Sꝫ not. gl. que incipit, † quomodo ibi, hec cõſtitutio ꝛc. l. generaliter. C. de ſacroſanct. eccl. de epiſcop. ꝛ cleri. l. ſi quis pbyter.
3 ꝛ l. ſacroſancte. ꝛ ibi poſſet habere locũ. ¶ † Nã monachꝰ nõ po-
a teſt habere propriũ, ᵃ vt no. in cap. cũ ad monaſterium. extra de ſtatu reg. ꝛ. xviij. q. ij. cap. de monachis. vbi de hoc.

ADDITIO.

a ¶ Propriũ. Adde Car. in cle. prima. §. fin. de ſtatu mona.

1 Res eccleſie dicuntur eſſe pauperum.
2 Delictum eſt tanto grauius, quanto in digniorem committitur
3 Dictio haud, pro non, aut alternatiua.

Si vero. Emphyteuta accipiens emphyteuſim cõtra legis obſeruationẽ, rẽ reddit: ꝛ quod dedit ſoluturus etiã quicquid ꝑ vnoquoque anno ſoluere tenebat: ꝛ tabellio: qui inſtrumentũ ſcripſit, in exiliũ damnatur: ꝛ ab exilio nõ remouetur: ꝛ iudex decretũ interponẽs dignitate priuat: ꝛ bona publicãtur, eiſdẽ penis obtinentibus ẽt in his: q ſuper rebꝰ ſacris celebrant cõtractus. hoc dicit. Ibi. ꝓpter alienationẽ. id
1 eſt, vt facilius alienent: ¶ † Not. hic: ꝙ res eccleſie dicuntur eſſe pauperũ; vt ſupra vt deter. ſit nu. cle. §. ſi. C. de epiſco. ꝛ cler.
2 l. ij. ¶ † Scđo not. ibi, quanto circa res qđ tanto grauius ẽ delictũ quãto in digniorem committitur: vt. l. Pedius. ff. de incen. rui. et. xxix. diſtin. cap. neceſſe eſt. ꝛ. j. queſtiõe. j. ca. iudices ꝛ
3 ca. ſi q epiſcopi. in gl. vide glo. cũ apparatu. ¶ † No. et hac gl.
a ꝙ dictio haud, ſi cũ aſpiratione apponit, põnitur ꝓ nõ. ᵃ alias ponitur alternatiuẽ. Idẽ habes, C de excuſa. tut. l. j. lib. C. d vete. iur. enucle. l. penul. lib. xj.

ADDITIO.

a ¶ Pro non. Adde tex. in l. ſi ita qs ſtipulatꝰ de verbo. obligationibus ꝛ l. prima de ſolu.

1 Ius ſpeciale facilius tollitur quam ius commune.

Quia vero. Regulariter res immobiles eccleſiarũ alienari ꝓhibent, omni ceſſante priuilegio, ꝛ omni cõpulſione, ꝛ violentia ꝓhibita. ¶ Item eccleſiarũ ꝛ monaſteriorũ alienatio eſt penitus interdicta pena cõtra faciẽ-
1 tibus iminente. hoc dicit. vſqꝫ ad §. ſicut autem. ¶ † Not tex. in verſic. oportet enĩ. Ex quo not. ꝙ iura ſpecialia facilius tolluntur quã cõmunia. Idẽ in l. eius militia. §. militia. ff. de teſta. mili C. ad Velleia. antiqꝫ. ꝛ in l. aſſidui. C. q põt. i pign. hab. no. glo. ſꝫ nunquid. ꝛ gl. ibi ſimilẽ. ꝑ Cyn. in l. j. vnde queritur. ff. d publi.

1 Donatio facta de re nõ idonea eccleſie: quãdo proſit donãti.
Vtilitates eccleſie conſeruari debent.
2 Caſus, in quo quis accuſat ſine metu calumnie.

Sicut autem. Dãnoſa poſſeſſio eccleſie. nec dari, nec recipi debet, pena cõtra faciẽtibus imminente. ¶ Itẽ lex eſt gñralis, ꝛ in omnibus datur licẽtia denũciãdi ſine metu calumnie, ꝛ ab omnibus debet obſeruari: ꝛ l. leonis. in omnibꝰ cõfirmatur, preterquã i caſibꝰ huic
1 legi cõtrarijs. hoc dicit vſqꝫ ad fin. ¶ † Not. glo. i verbo quid ſi nõ. Ad idẽ facit extra, de eo q duxit. in vxo. quam pollu. per adul. cap. ij. ꝛ de his q̃ fi. a prela. cap. iij. Sed i contrariũ videtur veritas: q2 ſecundũ hoc introductũ in fauorem, eccleſie, retorqueretur i eius damnũ contra . l. nulla. ff. de legi: ꝛ. l. qđ fauore. C. de legi. ꝛ iſtã tenet Iacõ. d Bel. vt eccleſie vtilitates cõſeruentur ar
2 gu. cũ hi. §. quid ergo cũ ſimil. ff. de tranſact. ¶ † Not. gloſſ. no. quod not. in verſicu. licentiã. caſum, in quo q s põt denunciare, ꝛ crimen redarguere ſine metu calumnie de quo dic vt plene not. in l. iiij. §. calumniator. ff. de his qui not. infa.

Vt iudicis ſine quoquo ſuffragio fiant. Rub.

1 Princeps aliquid a ſubditis extorquens illicite, dicit iniuriam inferre, licet ſuperiorem non habeat.
2 Dignitates conferuntur a Principe, vel prefecto.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Auaritia omnium malorum mater.
Pecunia licite datur pro literis continentibus dignitatem,
4 Si pater, vel auus aliquid dat ꝑ dignitate mea, an debeā dimit
5 tere.

Omnes dignitates. Ad mi-
niſtrationes debēt cōferri nihilo ſuffragiorū
nomine dato alias oīa mala ſequūt. cū hoc
ab auaritia ꝓcedat: q̄ omniū malorū eſt mr̄
antiquo iure penitꝰ ſublato. hoc dt vſq; ad.
illud.†Et no. ex ſi. pnc. ibi, ex hac iniuſtitia
1 ꝛc. nota ex hoc textu. quod ſi Princeps,
vel alius iudex aliquid extorqueret illicite, dicuntur iniu-
2 ſtitiam pati, non obſtante ꝙ ſuperiorē nō habent. ¶†Secundo
nota ꝙ dignitates ꝯferunt a principe ꝛ a prefecto: vt hic, ꝛ C. ad
l. Juliā repetūd. l. fi. Not. text. ibi, ꝛ imperiū ꝛ fiſcus, ꝛc. ꝑ eo ꝙ
3 habuiſtis not. C. ō her. ꝛ ꝫ alc. ī pcip. ¶†Tertio no. tex. qd aua-
a ritia ē omniū malorū mr̄. Ad idē de pē. diſt. ij. c. qꝛ radix. ꝛ hūc
tex. expone vt no. gl. ī c. nā concupiſcentiā. ī pe. gl. ex̄ de cōſti. vbi
4 alleg. hunc tex. ¶†Quarto no. ꝙ ꝑ literis continentibus di-
gnitatē poteſt licite dari pecunia. Ad idē in titu. ꝓxi. per totū.
de ſanct. epiſcop ꝫ. ꝓ conſuetudinibus. Qd̄ itellige vt habes in
tex. ꝛ gl. j. queſtio. ij. c. ſicut epiſcopū. etiā quod tangit glo. extra
5 de ſimo. cū in eccleſia in gl. videtur quod talis. ¶†Quero, pone
quod aliquis dat quid ꝑ dignitate mea me ignorāte, puta pater
b vel auus, an debeo eā dimittere[b] Gl. in l. fi. C. ad l. iul. repetū. vi
detur velle ꝙ ſic, ſꝫ ego incido in l. Jul. de ambi. Sꝫ glo dicit ꝙ
nō, in l. j. ꝫ. j. ff. ad legem Jul. de ambi. qd examinatur plene per
doc. C. ad l. Jul. de ambi. l. j. Quid ſi in ſpiritualibꝰ, tangit gl. j.
de ſan. epiſ. ꝫ. pre omnibus, ꝛ ibi dicam.

ADDITIONES

a ¶Mater. Adde qd ipſa eſt que fecit meū tuū contra ius na-
turale: ꝙ omnia cōmunia fecerat. viij. diſti. c. differt. xl. diſtin. ſi-
cut. xij. queſtio. j. dilectiſſimis ꝛ. c. duo. Jtē ipſa in terrenis facit
fortes, in celeſtibꝰ debiles. xlvij. diſtin. oēs huius ſeculi. Jtē ipſa
excecat rationē, ꝛ gratius facit videre aurū quam ſolē. d. cap. ſi
cut. xxxvij. diſtin. nonne. Jtē ipſa facit idolatrare ꝛ fornicari. xx
viij. queſtio. j. idolatriā ꝛ in. j. q. j. cū omnis auaritiā. Jtem facit
adulari regib. vt capiant alienas hr̄ditates. d. ca. nōne. ipſa fur
tum rapinā, vſuram, fraudem fallitatem iniuſtitiā, ſimoniam ac-
ceptionē perſonarū, productionē, turpe lucrū, immiſericordiā,
ꝛ inquietudinē parit, ꝛ ꝙ ſit radix malorū adde. xlvij. diſt. bo-
norū. ꝛ xviij. diſt. his igitur. ꝛ eſt idolorū ſeruitus. cap. auaritie.
de preben. Jtē excecat mentē de ele. quorundā. lib. vj. ꝛ maiorē
reuerentiā exhibet auro quam Deo. xlvij. diſt. ſicut.
b ¶An debeo eā dimitere. Adde quod no. Anto. Cor. ſingu. ſuis
in verſicu. ſimonia. in. c. amicus meus expedit.

1 ¶Imperator poteſt vnire duas prouincias ſimul, ꝛ idem ſala
rium debetur
2 Papa poteſt duos epiſcopatus vnire.
Unio qualiter fiat.
3 Una prouincia poteſt in duas diuidi.
Unus epiſcopatus poteſt in duos diuidi.
4 Si plures eligantur ad vnū officium, in q̄ vnus ſolus preeſſe ſo
lebat, an illi vtentur illis priuilegis quibus ille ſolus vtebatur.

Illud autem. Duabus ꝓuincijs, ꝛ ſub vno comi-
te, ꝛ vno diſtrictu conſtitutis idē ſa-
larium debetur ꝑ vna ꝙ olim preſtabatur pro vtraq; cum pe-
riculo publicarū functionū. vno tamen nomine Comitis nuncu
pando hoc dicit vſq; ad. ꝫ. volumꝰ omiſſo. ꝫ. nulli quoque iudici.
Et ſic patet ꝙ de duabus fit vna, ꝛ vnus eſt comes. ꝛ ſub vno no-
mine, ꝛ ſecūdum hoc oſtenditur ꝙ gloſſ. que incipit, quantum ad
nomen, in eo quod dicit, ꝛ vna tantū de duabus, ꝛc. nō procedit
1 vt infra maniteſte apparebit. † ibi, ſꝫ ō cetero, ꝛ ibi hoc aūt: vt di
ctum eſt ſupra proxi. nota. ꝙ Jmperator pōt vnire duas pro-
uincias ſimul, ꝛ ꝙ idem ſalariū debetur vni Preſidenti, dua-
bus prouincijs exiſtentibꝰ vicinis ꝙ debebatur duob. pſidētib.
prouincijs exiſtentib. diuerſis. Ad idē. xvj. q. j. ꝛ tēporis q̄litas.
2 †Et ſic Papa pōt duos epiſcopatus vnire. ex̄ de exceſ. prela. ꝛ
cap. ſicut vnire. Et quot modis fiat iſta vnio, dic vt plene no. ī di
cto capi. ꝛ tēporis qualitas, ꝛ ibi glo. allegat hūc tex. ꝛ econuer
3 ſo.† Una ꝓuincia pōt diuidi in duas. C. de offic. aſſeſ. l. ſicut, ꝛ ꝙ
no. gl. C. de metropo. Berito. l. prima li. xj. vbi alle. iſtū. ꝫ. ad h̄
ꝛ dic, qd econuerſo vnus epiſcopatus pōt diuidi in duos. xvj.
queſtio. j. capi. qd autem. ca. decimas. ꝫ. precipimus. ꝫ. ſicut duo
4 ¶†Quero ſi vni officio cōſueuit preeſſe vnus, plures eligātur,
nunquid illi vtentur illis priuilegijs, quibꝰ ille ſolꝰ vtebat. Dic
in l. binos. C. de aduo. diuer. iudi.

Nulli quoque. Regulariter nulli lꝫ ſeruatores.
ſeu loci vicarios mittere, pena ꝯ
facientibus hic inſerta. h. d. Not. gl. j. vicarios ibi. ꝫ. eos, ſꝫ cer
te ibi nō ponitur ſolutio. Et ideo ſolue: vt no. in l. contraria

1 ¶Preſes an habeat iuriſdictionem in militibus.
2 Milites lꝫ dicantur nō habere dignitatem, tamen nō dicuntur
priuate perſone.

Uolumus autem. Judices prouincias regē
tes habēt iuriſdictionē in
priuatos in pecuniarijs, ꝛ criminalibꝰ cauſis, ꝛ ī milites, ꝛ ī fiſca
libꝰ cauſis criminalibꝰ: ꝛ ī officijs ꝛ iudices de curia Pncipis
emanātes ꝛ ſubditi habēt poteſtatem de eis ad principem refe-
1 rendū. hoc dicit vſq; ad. ꝫ. ſic igitur. ¶†Oppo. ꝛ videtur, quod
preſes nō habet iuriſdictionē in militibus: vt lege magiſter. C.
de iuriſdictio. omniū iudi. ¶Solu. vt ibi no. gl. Uide ꝙ no. ī ꝫ.
2 ſi vero: vt de man. princi. ¶†Ultimo nota in princip. huiꝰ. ꝫ: ꝙ
milites non dicūtur eſſe priuate pſone: vt hic licet milites nō di
a cant habere dignitatē[a] vt videbitis not. C. de equeſt. digni. lege
prima libro. xij. ꝛ ꝓbatur in. l. fin. q mili. nō poſſeſ. eodē lib. ꝛ ibi
dicam.

ADDITIO.

a ¶Habere dignitatē. Adde ꝙ no. in apoſtil. ad iſtum poſt eum,
ꝛ Alexand. in lege prima numero primo ī verſic. ſit dignitas.
C. de dignitatibus li. duodecimo.

1 ¶Officiales poſſunt ſe ad nutū ſuperioris emendare, ſi delin-
quunt, ꝛ quando liceat penitere. nu. 3.
2 Paria ſunt ſuperiorē accipere ab electo: vel nō punire ſuū offi
cialem cum acceperit.
4 Uidens aliquē delinquere ſi non prohibeat cū prohibere poſſit
anteneatur.
5 Magni ꝛ nobiles mitius puniuntur quā parui ꝛ ignobiles.
6 Uerbum infinitum ſignificat tempus preteritum ꝛ futurum.

Sic igitur. Adminiſtratores debēt preſtare iuſiurā
dum ſecundū formā huius legis: ꝛ ma-
xime iudices. ꝛ eorum officiales ſi deliquerint, pena hic inſerta
puniētur. hoc dt vſq; ad ꝫ. eos aūt. Jn tex. ibi, diſcrete, id ē ſepa
1 rate. ibi. nō emendantes. innuit† ꝙ officiales poſſint ſe emēdare
ad nutum ſui ſuperioris: ꝙ ſi ſuus ſuperior nō procurat, punit
vt hic. Et ſecundū hoc habet locū glo. ordi. hic poſita: q̄ incipit.
ſꝫ quomodo: vel dic, nō emendātes puniuntur quaſi dicat, ſi ſu-
perior nō punit officialem q aliquid extorſerit ab electo cū hoc
eīn ſuperiori fuerit denunciatū, punitur ob hoc ſuperior ꝛ ſecū-
dum hoc nō habet locū dicta gl. ꝛ ſecundum hoc habes hic iſta
2 eſſe paria† ipſū ſuperiorē accipere ab electo: vel nō punire offi-
3 cialem ſuū, cū acceperit ſi hoc ſit ei denunciatū. ¶†Nota gloſſ.
quomodo tex. nō videtur hoc ꝓbare quod officiali delinquēti ſit
licitū penitere: ꝛ ideo expone ſecundū Fracis. Accur. vt. ſ. dixi
ſed ſecundū hoc non obſtat cōtrariū: ſed de hoc not. per gloſſ. ꝛ
Dy. in l. qꝛ ea mente. hic alleg. ꝛ per Dy. C. de epiſco. ꝛ cleri l. ſi
quis nō dicam, ꝛ ſic ſecundum hunc tex. expoſitū: vt ſ. hic caſus
4 eſt† ꝙ adminiſtrator qui non corrigit officiales, punitur, ꝛ hoc
ideo: qꝛ ex officio corrigere debet, an autē alias ſi vna pſona vi-
dens vnū in aliū deliquere non prohibeat. cum prohibere poſ-
ſit teneatur, vide vt not. in l. culpa caret. ff. de regu. iuris ꝛ. ij. q.
vij. cap. negligere. ff. ō dolo. l. elegāter. ꝫ. ſi quadrupes: ꝛ ꝑ Dy.
in c. nō eſt ſine culpa. ō regul. iur. lib. vj. ꝑ Cy. ī l. vt vim. ff. ō iuſti
ꝛ iur. ꝛ ꝑ gl. ex de ſenten. excōmu. ca. quāte preſump. ¶Quero,
de intellectu horū verborū non in paruis penam fieri: gl. expo-
5 nit duobus modis: ſecundū primam expoſitionem nota† quod
a magni, ꝛ nobiles mitius puniunt[a] quā parui ꝛ ignobiles. De
quo dic vt tāgit Cy. ī l. nemo clericus. C. de ſumma trini gl. x. co
lū. ō pa. iur, fir. c. j. ꝫ. ſi. ſup. verbo, centū. ꝛ extra. de iureiur. cap.
cum quidam. ꝛ xxiiij. q. j. qui ꝯtra pacem. ꝛ xlj. diſt c non cogan-
6 tur. ¶†Ultimo vide gl. j. ꝓhibuiſſe, ꝛ ibi: vtrunq; tēpus, no. ex
hac gl. ꝙ verbum finitum ſignificat tempus preteritum ꝛ futu-
rum: vt hic ꝛ alibi not. gl. quod reſpicit omne tempus. Jta not.
in l. ſtipulatio de verbo. obliga.

ADDITIO.

a ¶Puniūtur. Sꝫ quero quid ſi nobis accuſat plebeium de ho
mi. ꝛ ſit condēnādus pena talionis an mitigabitur ī eo pena, dic
quod nō: vt per domi. Fely. in cap. ij. de colla. in vlti. col. in fi.

1 ¶Maius eſt delictum quod fit in altum: quam quod in ſe.
2 Scholaris a bono doctore preſentatus, bonus preſumitur.
Legati a bono domino miſſi, boni preſumuntur.
Legalitas teſtium, ꝛ inſtrumentorum a perſona ꝓducentis pē-
dere preſumitur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Eos autem. Adminiſtratores ꝓuinciarū: eorum aſſeſſores: q circa eas ſunt, debent iuſti
tia adminiſtrare, ⁊ obſeruare in omnib⁹ publicis, ⁊ priuatis cau
ſis, ⁊ deuotos patrie bene tractare, ⁊ indeuotos punire hoc dicit
1 ¶ † In tex. ibi: ſumentes id eſt, ſumere debent, not ver. ideoque
2 licet ibi hoc: quia maius eſt delinquere in aliū: quā i ſe. ¶ † Se-
cundo nota in verſi. ideoq̃ʒ hic argu. p̄. ſcolari qui eſt preſenta-
tus a bono doctore vt bonus preſumatur. Itē eſt argumē. ꝓ le-
gatis ⁊ ambaſiatoribus q mittuntur a bono, ⁊ iuſto domino, qđ
boni preſumūtur vt hic. ⁊. ff. de offic. prefec. preto. l. j. i fi. ⁊. vij.
q. j. c. oēs qui. xxvij. diſt. c. qui de menſa. ꝓ hoc. C de ſumma tri
nita. epiſtola, inter claras. Itē eſt argumen. ꝓ teſtibus, ⁊ inſtru-
mentis productis ex perſona fide digna ꝙ boni preſumantur, ⁊
eorū dicta ⁊ inſtrumēta vera ſint. facit. l. prima đ defē. ciui. circa
princip. cum ſimilibus.

1 ☞ Quis punitur vbi delinquit.
2 Maior magiſtratus, in quib⁹ caſibus dicatur i officio delīqre
ita quod officio durante poſſit puniri.

Si quis autem. Adminiſtratores ciuitatis i of-
ficio: vel occaſione ei⁹ delinquē
tes etiā officio durante pena a lege ſtatuta ſunt puniēdi: licētia
data prouincialib⁹ eorū delicto epiſcopo: ⁊ archiepiſcopo denū
ciandi. vt per eos relatiōe principi facta in locis vbi dilīqrūt pu
niātur, ad hoc vt ipſorū pena ſit aliis in exemplū: hoc dicit vſq̃ʒ
1 ad §. neceſſitatē. ¶ † Not. quod ibi quis eſt puniendus, vbi deli
2 quit vt hic, ⁊ infra vt nul. iudi. §. ſi vero quis. ¶ † Secūdo no. ca
ſum i quibus maior magiſtratus dr̄ in officio delinquere, ita
ꝙ durante officio poteſt puniri: vt hic. ⁊ illud idem habes in au
thenti. vt differen. iudi. §. ſi tamē cōtingerit, quos tex. cōiunge cū.
l. iubemus. C. ad l. Iul. repetun.

1 ☞ In cauſa ſyndicatus ſummarie ſine libello ꝓceditur.
2 Creditor licite capit debitorem fugientē: vt ad iudicem ducat.
3 Debitor ſuſpectus pōt capi, ad iuſtitiā creditoris ſi ſuſpicio ſu
peruenit poſt debitū contractum: ⁊ de ea ſit lata fides iudici qđ
fieri poteſt etiam parte non citata.
4 Debitor ſuſpectus pōt capi etiam die feriata in honorem Dei.
5 In cauſa dilapidatiōis prelati: vel adminiſtrationis, nō neceſſa
ria ſcriptura.
6 Sententia in cauſa criminali debet in ſcriptis ferri.

Neceſſitatem. Adminiſtrator i officio prouincie,
officio finito dʒ ibi quinquaginta
dieb⁹ morari, omnib⁹ redditurus rationē, ⁊ ſi ante fugerit ab o-
mnib⁹ capi pōt: epiſcopo cauſas ex nō ſcripto examinādi neceſ
1 ſitate imminēte. hoc dicit. † In tex. ibi: velut aliqđ ⁊ ſicut ſi eſſet
quoddā mancipiū viliſſimū, not. in verſi. preſente. quod in cau-
ſa ſyndicatus ſummarie ꝓceditur ſine libello: vt hoc tex. cū glo.
2 ſine libello. ¶ † Secđo nota ex hoc tex. cum glo. ſuper verbo, de-
a tinere: ꝙ creditori licitū eſt capere debitorē fugientem, [a] quod
tene menti: q̄r lex, ait pretor. §. ſi debitorē. de his que i frau. cre-
dito. dicit ꝙ licitū ē creditori auferre debitori fugientem, quas
ſecum portat. Et ita intelligit glo. in. l. extat. ff. ꝙ metus cau. Ʋ n
autem liceat creditori capere debitorē per perſonā, ille. §. nō di
cit, ſʒ idem ꝙ hic Inſtitu. de actio. in princip. qđ intellige quod
liceat creditori capere nō vt eum detineat: ſʒ vt ad iudicem eum
deducat: vt not. glo. in. x. colū de pa. iur. fir. capi. primo. §. j. fa-
cit ꝙ habetur. C. de cur. l. generali. ⁊ facit etiā quod not. in qua-
3 dam ſolut. ꝯ gl. in. l. interdum. §. q furem. ff. de furt. ¶ † Quero.
circa hoc pone ꝙ creditor vadit ad rectorē ciuitatis: ⁊ dt. habeo
debitorē meū fugitiuum, detis mihi familiam. Dyn. dicit in di-
cto. §. ſi debitorē. aut creditor iuſte timet, q̄r videt indicia, ⁊ tunc
debet ſibi dari familia: ſʒ ſi nō iuſte timet, nō debet ſibi dari fami
lia. argumento. l. hoc autem. in princi. ff. ſi cui plus quā p. l. fal-
cid. l. ſecūda in princip. ff. ſolu. matrimo. ⁊ l. ſi fideiuſſor. ī fi. ff. q
ſatiſdare cogā. q intellige eſſe verū ſi debitori poſt debitū con-
tractū ſuſpicionis noua cauſa interuenerit, ſecus ſi cōtracto đbi
to illa cauſa nō ſuperuenerit: vt l. q bona. §. de illo. ff. de dāno in
fecto. ⁊. ff. vt i poſſeſ. leg. l. ſi is a q̃. ī fine. đ pui. credi. l. ſi credito-
res. ⁊ l. fi. ff. đ ſpō. Facit optime. l. j. §. ſi cui. ff. đ var. ⁊ extraordi.
cogn. ⁊ de iſta cauſa poterit fieri iudici fides, ēt. parte abſēte: q̄r
cum capere aliq̄ perſonam ſit citatio realis iudex poteſt cogno-
ſcere. An aliquis ſit citand⁹ obmiſſa citatiōe ꝓcedere parte abſē-
te. dic vt. ff. de arbitris. l. ſʒ ⁊ interpellat. §. j. ⁊ l. idē ꝓferre. in prin
4 cip. eodē ti. † ⁊ poterit talis captura fieri nō ſolū die feriata ob
neceſſitatē hominū: qua die omnis actus executiuus fieri poteſt
⁊ ſentētia executioni mandari, de q̃ eſt caſus i capit. ſignificat ve
runt. de iudi ſecundū docto. ſʒ talis captura hominis fugitiui đ
b bitoris poterit fieri etiā die feriata in honorē Dei, [b] nō vt iudex
cognoſcat de cauſa, ſʒ vt cogat debitorē ad cauendū de iudicio
5 ſiſti: vt eſt gl. no. i. l. dies feſtos. C. de fer. ¶ † Ultimo hūc tex. in
ducit Iacob. de Bel. ꝙ i cauſa dilapidationis prelati: vel admi
niſtratoris nō ſit neceſſaria ſcriptura. ſʒ de hoc alleg. gl. ordi. in
6 c. ſtatutis ij. queſtio. j. ¶ † Quero, an i cauſa criminali ſit neceſſe
ferre ſententiā in ſcriptis: Glo. in. c. ſtatutis. dicit ꝙ ſic, ⁊ aliter
facta nō valet. ⁊ facit mentionē de. l. fi. C. de. ſenten. ex breuic. re
ci. glo. ibi dicit: q illa lex loquitur in cauſa ciuili. ⁊ dicit verū ta
men glo. ibi tenet ꝙ in cauſa criminali ſit de neceſſitate quod fe-
rat ſentētia in ſcriptis, ſicut i ciuili: niſi i cauſa dilapidatiōis. ⁊
per hoc alle. hunc tex. ita not. ibi in glo. vlti. ꝙ tene menti. No-
ta glo. in fi. not. ibi, ſi tibi. Eſt ⁊ alius caſus extra đ teſti. ca. Albe
ricus. ⁊ ibi not. circa ꝙ vide glo. de iureiuran. ⁊ capi. fi. lib. vj. ⁊
de iudic. c. j. de verb. ſignifi. c. ſepe. i clemē. ¶ Ultimo no. gl. vt
preter. in quantū dicit: ꝙ hoc poteſt probari per ſacramentum.
quod tene menti.

ADDITIONES.

a ¶ Fugientē. adde Fely. in capi. j. de iudi. i verſicu. quinta cōclu
ſione circa principiū verſicu. ⁊ in fi. columne, ⁊ do Alexande. de
Imol. in lege ſecūda vbi eſt gl. ff. de feri. ⁊ Ange. in lege p̄ma ex
tra qđ metus cauſa. ⁊ p Paulus de Caſtro in conſilio. xxviij. ⁊
adde ꝙ ideo eleganter conſuluit Petrus de ancharano in con
ſi. lxxxviij. incip. in auxiliū veritatis ꝙ contra capturam factam
de ſuſpecto de fuga nō pōt opponi đ incompetentia iudicis ꝙ
tene menti Tu adde ampliādo: vt dixi in apoſtil. ad Lāfranc. de
Oria. in cap. qm̄ cōtra falſam. §. recuſationes: ⁊ ibi ampliaui in
apoſtil. in verſi. q̄r forenſis nume. vndecimo vt ꝓcedat i clerico
debitore. extra de probatio.

b ¶ Dei. Adde Pet. de Ancha. in cōſi. cxxvij. incip. vnus ꝓcura
tor. ⁊ Fel. in ca. ſignificauerunt. de iud. ⁊ ꝙ ibi dixi in apoſti.

1 ☞ Facere ꝙ quis debet id, quod euitare non poteſt.
2 Procurator cōſtitutus, ad ſolutionē recipiendam nō poteſt ter
minum prorogare.

Illud. Subditi iudicibus nullā debent iniuriam inferre
ſed fauorē, niſi in eorum delinquerent officio pena
mortis imminēte, ⁊ iudices omnib⁹ debent iuſtitiā ſeruare, ⁊ ſu-
perior inferiorib⁹ no debet iniuſtitiā iferre ⁊ ſubdit publica tri-
buta cū omni deuotione ⁊ cū omni dimunitiōe letanter inferre,
⁊ dignas laudes domino noſtro ſaluatori de hac. l. offerre. q̃ eis
p̄mas habitare caute dabit. ⁊ ꝓ prias facultates firmiſſime. hoc
1 dicit. vſq̃ʒ ad §. ꝙ autē. ¶ † Nota tex. ibi. in §. oportet ꝙ quis de
bet facere ꝙ nō pōt euitare. ¶ Itē nota in verſicu. cauſa. prout
intelligi̇ cauſam finalem ſoluendi tributa: ꝙ iudex, qui debet a
prouincialib⁹ principis tributa percipere nō pōt dilationem cō
2 cedere, nec terminū ſoluēdi prorogare. ¶ † Quod facit ad idē
dicimus, ꝙ procurator cōſtitutus ad ſolutionem recipiendam,
non pōt terminū prorogare: vt eſt caſus not. in. l. qui Rome. §.
Callimachus. ff. de verb. obligatio. Tene ergo menti iſtū tex. ꝙ
cautio, ſiue ſolutio tributorū, ⁊ collectarū nō requirit dilationē.
⁊ ſic iſta cauſa erit ſummaria.

1 ☞ Iudices quā iuriſdictionē habeant aduerſus priuilegiatos
⁊ de quibus priuilegiatis intelligatur.
2 Clerici etiā ꝓ crimine excepto vtuntur ſuo priuilegio. Idem ⁊
ſcholares.
3 Crimen qualiter accipiatur remiſſiue.

Quod autem. Iudices omnē iuriſdictionem ha-
ben. aduerſus oēs, omni priuile-
gio ceſſante, pena cōtrafacienti imminēte, hoc dicit vſq̃ ad. §. in
terdicimus. ¶ Cp. dicitur hic ꝙ omne priuilegium ceſſat. con-
tra in proemio Digeſtorū. §. fi. C. de epiſcopis ⁊ clericis. l. oēs.
⁊ lege cū clericis. ⁊ de iuriſdictio. omniū iudi. l. magiſtrat⁹. hui⁹
timore gl. ponit duas opinio. vna eſt But. alia Azo. vt in gloſ. ⁊
opinio. Azo. tenet glo. infra vt omnes obediē. iudi. proū. §. ſi gs
igitur colūna ſexa ⁊. C. vbi de crimin. agi opor. authentic. qua in
ꝓuincia. ff. de iudic. l. heres abſens in pricip. ⁊ l. ſecunda. §. oēs
eodē titu. ¶ Sʒ contra iſtā opinio. videtur text. expreſſus hic
vbi dicitur: ꝙ miles priuilegio nō vtitur, ⁊ tamē milites habēt
priuilegiū inſertū i corpore iuris: vt dicta. l. magiſterie. Quare
1 † mihi omnibus omiſſis videtur: ꝙ aut loquimur. i criminibus
ſpecialib⁹, hic ſpecialiter exceptis, ⁊ tūc ceſſat omne priuilegiū,
ſiue ſit in corpore iuris, ſiue nō: vt hoc. §. vt patet ibi dū dicit: vt
nulla ſit, ⁊c. ibi, nec priuilegio vti q̊libet, ⁊c. ibi: q̄r crimē mili. ⁊c.
Quos milites cōſtat habere priuilegiū in corpore iuris inſertū
vt ſupra dixi. Et ſic patet ꝙ hic loquitur de priuilegio i corpore
iuris clauſo, ⁊ ꝙ loquatur in caſibus, hic expreſſis ꝓbatur, ht.
dū dicit, penit⁹ predictus caſib⁹, ⁊c. ⁊ iſto caſu loquit opi. Bu.
Aut loquimur in aliis criminibus hic nō exceptis: vel in cauſis
pecunia

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

pecuniarĳs ꝛ tunc habet locũ opin. Azo.vt ceſſent priuilegia in
corporeiuris inſerta: ſ; priuilegia inſerta i corpore iuris nõ tol
latur ꝛ ita loqũtur gl.ꝰ.alle. Et iſtã opinio. Azo. tene menti: q̄a
dicit ſtatutũ: ꝙ quilibet vadat in exercitum; vel quid ſimile fa
ciat omni priuilegio ceſſante: vel nõ ceſſãte aliquo priuilegio dꝫ
intelligi de priuilegĳs i corpore iuris nõ inſertis. Sec⁹ ſi q̄s ha
beret priuilegiũ i corpore iuris inſertũ, ꝛ iclusum. Et circa hãc
materiã vide not. p docto. in authen. qua i prouincia. i ĳ. queſt.
2 C†Quero dixi q̄ȯ i crimine hic excepto ceſſat omne priuilegiũ
in corpore iuris incluſũ, nunquid clerici vtentur p̄uilegio ſi, ẽ in
cluſum in corpore iuris puto ſic, ẽt ꝑ quocunque delicto, ꝑ con
ſtitutionẽ Fede. decima colũ. de ſtat. cõtra lib. eccle. §. ſtatuim⁹
lege prima. ꝛ p auth. ſtatuimus. ꝺ epiſcop. ꝛ cleri. ſumpto ex illo
§. ꝛ p. c. ſignificaſti. p. c. ſi diligenti. ex̄. de foro competẽ. ꝛ idem
videtur hodie in ſcholarib⁹, per auth. habita. C. ne fi. ꝑ parte.
3 †Et not. glo. ſ; nonne: que incipit accipit ẽm ſtricte verbum cri
men: vt gl. ꝺt ꝑ maioribus criminibus, ꝛ ad differentiam ſeditio
nis, ꝛ violentie. Qualiter autẽ accipiatur crimẽ, not. gl. i l. j. C. ſi
adue. deli. ꝛ xxv. diſt. c. vnum.

1 Lex noua imponens penã ſuper delicto, non cõprehendit
delictum preteritũ. ſed debet punire lege veteri.

Interdicimus. Nemini l; loci ſeruatores, vel ſi
miles in ꝓuinciã habere, pena
cõtra facientibus imminente, ꝛ iudex iuſiurandũ, ꝛ cautionẽ de
bet preſtare, ꝛ hec lex dꝫ publice diuulgari hoc dicit. vſq; ad fi.
1 premittẽs, alias primates. C†Not. gl. i ver. maiori. ibi. h̄ aũt
ꝙ pene impoſite ſuper delictis per legẽ nouam, non extendun
tur ad delictum preteritũ pri⁹ cõmiſſum ſed ſua lege veniũt pu
nienda. Circa ꝙ vide not. p docto. in l. leges. C. de legi. ꝛ no. gl.
ſupra eodẽ ibi, ſed nunquid.

Quantam. Quid intendit h̄ cõſtitutio, dicitur in pri
ma gloſſ. ꝛ circa hanc conſtitutionẽ, vide
text. ꝛ gl. prima. q. ſecũda. c. ſicut epiſcopũ, ꝛ quod tangit gl. i c.
cum in eccleſia. extra de ſimo. in gl. videtur quod talis.

1 Mediũ quod ſit tenendum in largitionibus, ꝛ expenſis.
2 Judices ordinarĳ ꝙ hodie licite nõ recipiunt eſculentum, ꝛ po
culentum, ſed delegati ſic.
3 Preſbyter pauper ꝙ poſſit aliquid acipere pro celebratione
miſſe.
4 Poſitum in porta eccleſie dicitur publicum.

Scriptum. Judices, ꝛ ciuitatis defẽſores pro admi
niſtratione nil dare debẽt, nec accipere a
ſubditis ex adminiſtratiõe: niſi in defectũ ſui ſalarĳ. iureiurãdo
ab eis preſtãdo pena contra facientib⁹ imminente hoc dicit vſq;
ad fin. Auditoribus, id eſt cũ iſtis additionibus predictũ iuiu
randũ, cuius forma in tit. ꝑximo: ꝛ ſtudiũ. ſcilicet debet eſſe, eos
enim volumus puniri exercitu ſcilicet ab exercitio. Patre, ſc; p
ſe. grauiſſimus: vt infra in fin. ſubiectis: ſcilicet ꝓhibem⁹ quãtũ
ſubaudi tantũ accipiat a ſubiectis quantũ: ꝛc. dictum ſcri. ſubau
eſt nec cuſtodire, ſcilicet q̄ debentur ſupra in tit. vt iudi. ſine quo
quo ſuffragio illis benefacientib⁹ ab eo, ſcilicet Deo, ſi Pro vſq;
nunc dixit de iudicibus, nunc incipit dicere de defẽ. ciui. maiorũ
ciuitatum in quibus eliguntur defenſores. C†Not. tex. i verſi
culo quaſi, ibi ꝛ quã eis ad mediocrem, ꝛc. ꝙ in largitatib⁹, ꝛ ex
penſis mediũ eſt tenendũ: q2 per medium optime viſum eſt: vt
infra de conſue. §. primo colum. quarta, ꝛ eſt hic argumẽ ſecũdũ
Jaco. de Bel. ꝫ legatos que in hoc immenſiſſimo medium non
2 tenent. C†Scd̄o nota text. ibi aut ſi non eſt aliud ꝛc. quod per
hanc conſtitutionẽ ſunt correcte leges plebiſcite. ff. ꝺ officio pſi
dis. l. ſolet. §. fina. ff. de officio. procon ſ. ꝛ leg. q̄ permittunt idi
ſtincte accipere eſculentũ ꝛ poculentum: q2 hoc non eſt verum,
niſi in defectũ ſui ſalarĳ: ꝛ tunc mediocriter, ꝛ a ſponte dãtib⁹ vt
hic dicitur, ꝛ ita ſentit gl. in dicta lege plebiſcito. ꝛ in titulo ꝑmo
circa fin. prin. circa ꝙ vide quod not. per docto. in authentica
principales. C. ꝺ iura, calũnie predicta videntur intelligi i iudice
ordinario, ſed iudex delegatus põt indiſtincte accipere eſculẽtũ
et poculentũ: vt extra de reſcriptis. capit. ſtatutũ. §. inſup. libro
3 ſexto. C†Jtẽ not. argumẽ. quod ſi preſbyter ſit paup, põt ali
quid accipere ꝑ celebratione miſſe, de qua queſtione vide p gl.
ex̄. de preben. capi. ſignificatũ: ꝛ prima queſtione prima cap. iu
4 dices inquit C†Ultimo not. tex. ibi, cunq; lex: ꝛ ibi, in ꝓticib⁹,
a quod illud ꝙ ponitur i porta eccleſie, dicitur eſſe publicum [a] ꝛ
ſic nõ eſt licita ignorantia ꝺ eo ꝙ in portis eccleſie ponitur. Ha
buiſtis aliũ tex. ſupra de reb. eccleſie nõ alienan. §. penu. verſic.
illorum autem.

ADDITIO.

a CDicitur eſſe publicum. Et hoc facit vt citat⁹ ꝑ affixũ portis
templi: vel in loco publico poſſit vt vere cõtumax puniri, ꝛ cõtra
eum ſententia ferri, cum ſit regulariter ſecus.

Juſiurandũ ꝙ preſtatur ab his qui adminiſtra
tionem accipiunt. Rubri.

1 Juramentum q̄d ſit, ꝛ que fuerit cauſa ipſum cõſtituẽdi. re
miſſiue.
2 Poteſtates terrarũ tenentur expellere hereticos vbi ſunt
3 Maſculinum quod concipiat femininum: ꝛ remiſſiue.
4 in iuramento continetur poſſibile.
5 Poteſtates terrarum debent malos aſſeſſores expellere.
6 Mens deferentis iuramentum conſideratur vbi iurãs vellet
malignari.
7 Jurans quibus caſibus non teneatur tangere librum.
8 Judeus non poteſt eſſe iudex.

Iuro ego. Hec conſtitutio ſubſtantiam
ſacramenti docet, ꝛ iurandi
formã demonſtrat: ꝛ penã oſtẽdit. hoc dicit: vſq;
1 ad fi. C†Quero: quid ſit iuramentũ: ꝛ que fuerit
cauſa conſtituendi iuramẽtũ. Dic vt. xxĳ. q̄ȯ. pri
mo, cap. in ſũma. de pena periurĳ: dic eadẽ. cauſa
xxj. q. v. capitulo. paruuli: ꝛ quot modis punitur periu. ꝛ que
ſtione capitu. vlti. ꝛ extra capitu. ꝛ ſi Chriſtus, ꝛ capitu. petitio.
ꝛ periũ, dic vt no. xxĳ. queſt. ſecũda i ſumma. Hoc ꝑmiſſio no. h̄
2 C Primo ſubſtantiã, ꝛ formã iuramenti. C†Secundo no. tex.
ꝛ gl. dũ dicit: ꝛ cõmittat: quod Poteſtates terrarum debent he
5 reticos expellere de locis, in quib⁹ ſunt C†Tertio no. ꝙ appel
latione domini cõtinetur domina, ꝛ ſic maſculinũ habet ꝯcipere
a femininũ, [a] de q̇ per glo. Dy. ꝛ Jaco. de Areti. ff. de verborum
ſignifi. lege prima ꝑ Ly. in l. quicunq;. C. de ſerui. fugi. ꝛ tãgitur
in lege ſi q̄s in tantã. C. vnde vi. Specu. in titu. ꝺ diſput. ꝛ alleg.
§. poſt hoc verſic. vel. ibi: maſculinũ, ꝛ p gl. Joannes And. in c.
4 vt circa. de elect. lib. vj. C†Quarto nota ꝙ in iuramento ꝯtine
tur poſſibile; vt hic, ꝛ vigeſima ſecũda. q. v. c. ꝺ forma. Simile ex̄
de iureiurand. c. breui, ꝛ. c. quemadmodũ facit. l. fin. ff. q ſatiſda.
cogan. C. de nõ nume. pec. l. fi. ꝛ l. adigere. §. fi. ff. de iure patro.
5 C†Ultimo nota ꝙ Poteſtas terrarũ debet malos aſſeſſores
6 expellere. C†Nota. gl. ibi: quacunq; arte. de q̇ dic vt in. ca ve
niens. ex̄ de iureiur. ꝛ plene no. de hoc. xxj. queſtio. v. §. querit de
eo, Jbi ſm legem. idem not. tex. in. x. colla. de pac. iur fir. §. iudi
7 ces, C†Not. gl. no. ꝙ tangere ibi. §. nulli. ꝛ. C. de epiſco. ꝛ cleri.
authẽt. ſ; iudex. xj. q. prima, ca. nec honore, alias incipit Jmpe
rator, ꝛ ex̄ de iur. calũ. ca. fin. Alius autẽ teſtis curat corporali
ter tactis ſcripturis. C Not. in Specu. ꝺ teſtib⁹. §. ſequit. ver.
ꝛ not. ꝛ. C. de teſtb. l. iurand. C Jtẽ fallit i. l. de creationibus. C.
de epiſcop. aut. C Not. gl. exep. circa. hãc gl. vide quod habes
in tex. ꝛ gl. ex̄, de conſti. c. j. ꝛ q̄ȯ ibi not. Jnno. ꝛ vide tertia que
8 ſtione. vĳ. iudicet. C†Ultimo per hunc tex. in prin. ꝺt gloſſ. quod
Judeus excluditur a poteſtate huiuſmodi adminiſtratiõis, ꝛ eſt
tex. expreſſus in. l. fi. C. de Judeis.

ADDITIO.

a CFemininũ. Adde Fely. cum infinitis remiſſionib⁹ vltra non
nullas alias ibi p me i apoſtol. alleg. in capi. de monialib⁹ de ſen
ten. excõmuni. poſt prin. verſi. ſed an maſculinum. Adde ꝙ not.
in apoſtila. ad iſtum in l. ꝑma. §. ſ; ꝛ ſi certum. in verbo, maſculi
num. ff. de ventre in poſſeſ. mitten.

Vt eccleſia Romana gaudet centum annorũ
preſcriptione. Rubrica.

1 Hec conſtitutio ꝙ ſit ſpecialis quo ad eccleſiam Romanã.
ꝛ eccleſias eidem ſubiectas generalis.
2 Hec conſtitutio an corrigatur p conſtitutionẽ primi, hec conſti
tutio innouat. vbi ꝙ corrigitur quatũ ad alias eccleſias, nõ quo
ad Romanam numero. 3.
4 Preſcriptio ꝙ hodie nõ ſit ſublata per ius canonicum, niſi in
male fidei poſſeſſoribus.
Bona vel mala fides, quãdo curatur in preſcriptionibus.
5 Jure canonico in materia preſcriptionũ, an vti poſſum⁹ i foro
ciuili. remiſſiue.
6 Bona fides de iure ciuili, an requiratur i preſcriptionib⁹ rerũ
eccleſiaſticarum: licet ſint longiſſimi temporis. remiſſiue.
7 Preſcriptio. xxx. vel. xl. annorũ: ꝙ de iure Digeſtorum non re
periatur.
8 Priuilegiũ conceſſum Rome veteri, ꝙ illud etiã habeat Ro
ma noua.
9 Priuilegiũ exemptionis ſi conceditur alicui eccleſie trãſit ad
omnes alias ſuas eccleſias.